

Mecenatas

NORFA

koncertų
sezonas

Partneriai:

LRT LRT | KLASIKA

LIETUVOS
rytas

Lrytas

MOTERIS

V A G A
KNYGYNŲ TINKLAS

Koncertai
tavo telefone

Bilietus platina

kakava.lt

Orkestro muzikos koncertas

Muzikinis atvirlaiškis iš Vienos

LIETUVOS KAMERINIS ORKESTRAS

(meno vadovas ir dirigentas Sergej Krylov)

Solistai:

ŁUKASZ DŁUGOSZ

(fleita, Lenkija)

AISTĖ BALIUNYTĖ-DAILIDIENĖ

(arfa)

Dirigentas

ROBERTAS ŠERVENIKAS

2026 m. kovo 4 d., Vilnius,
Filharmonijos Didžioji salė

www.filharmonija.lt

PROGRAMA

I

ANTONIO SALIERI (1750–1825)
Simfonija D-dur „La Veneziana“
Allegro assai
Andantino grazioso
Presto

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756–1791)
Koncertas fleitai, arfai ir orkestrui C-dur, KV 299
Allegro
Andantino
Rondo. Allegro

Solistai: ŁUKASZ DŁUGOSZ (fleita),
AISTĖ BALIUNYTĖ-DAILIDIENĖ (arfa)

II

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770–1827)
Simfonija Nr. 4 B-dur, op. 60
Adagio. Allegro vivace
Adagio
Allegro vivace
Allegro ma non troppo

LIETUVOS KAMERINIS ORKESTRAS
Dirigentas ROBERTAS ŠERVENIKAS

Lenkų fleitininkas **ŁUKASZAS DŁUGOSZAS** studijas baigė Miuncheno aukštojoje muzikos mokykloje, Paryžiaus konservatorijoje bei Jeilio universitete. Jis yra pelnęs nugalėtojo vardą tarptautiniuose konkursuose Paryžiuje, Odensėje, Miunchene ir Vidžane (Italija, *Viggiano*).

Kaip solistas ir kamerinių ansamblių atlikėjas Ł. Długosz koncertuoja Lenkijoje ir svetur, bendradarbiaavo su įvairiais orkestrais, pasirodymų surengė tokiose scenose kaip Niujorko „Carnegie Hall“, Vienos „Musikverein“ ir „Konzerthaus“, Berlyno „Konzerthaus“, Miuncheno „Herkulesaal“, Pekino, Šanchajaus, Kataro, Kobės koncertų salės. Fleitininkas grojo diriguojant maestro Zubinui Mehtai, Jamesui Levine'ui, Marissui Jansonui, Jesúsui Lópezui Cobosui, Jerzy Maksymiukui, Jacekui Kaspszykui, Gabrieliui Chmurai, Agnieszcai Duczmal. Jis ne kartą atliko Krzysztofo Pendereckio Koncertą fleitai ir orkestrui, diriguojant pačiam kompozitoriui.

2010 m. pasirodė pirmoji Ł. Długoszo kompaktinė plokštelė su Londono simfoniniu orkestru, iš viso įgrota daugiau kaip 20

albumų. Už garso įrašus fleitininkas yra pelnęs įvertinimų, tarp kurių – Tarptautinė klasikinės muzikos premija (ICMA). Ł. Długoszas aktyviai skleidžia Lenkijos autorių muziką, inicijuoja repertuaro fleitai plėtrą, jam ir žmonai Agatai Kielar-Długosz dedikuota per 70 naujų kompozicijų.

Ł. Długoszas ne tik aktyviai koncertuoja, bet ir veda meistriškumo kursus, yra kviečiamas į tarptautinių konkursų žiuri. Tarp jam paskirtų stipendijų ir įvertinimų: „Gasteig Musikpreis“, „Zeit-Preis“, Vokietijos fondo „Musikleben“ premija, 2016 m. jam įteikta Lenkijos muzikų tarybos „Orfėjaus“ statulėlė, jis apdovanotas „Gloria Artis“ medaliu.

AISTĖ BALIUNYTĖ-DAILIDIENĖ 2018 m. apsigynė magistro laipsnį Nacionalinėje Paryžiaus konservatorijoje (*CNSMD de Paris*), prof. Isabelle Moretti klasėje, o 2016 m. ten pat įgijo bakalauro diplomą. Baigusi Nacionalinę M. K. Čiurlionio menų mokyklą (mokyt. Daivos Šlyžienės kl.), arfininkė tęsė mokslus Aukštojoje muzikos mokykloje Paryžiuje, Isabelle Perrin klasėje, ją 2014 m. baigė su pagyrimu ir solisto diplomu. Arfa Aistė groja nuo 6 metų, arfininkė buvo ir jos mama Jolanta Baliunienė.

A. Baliunytė-Dailidienė yra daugelio tarptautinių konkursų, tokių kaip Félixo Godefroid Belgijoje, „Concours Français de la Harpe“ Limože, tarptautinis Martine Geliot jaunųjų arfos talentų konkursas Fontenblo (Prancūzija), Segedo (Szeged) arfos konkursas Vengrijoje ir kitų, laimėtoja. Arfininkė aktyviai dalyvauja įvairiuose klasikinės muzikos festivaliuose ir projektuose, daug koncertuoja kaip solistė ar kamerinės muzikos ansamblių bei įvairių orkestrų narė Lietuvoje ir užsienyje. Ji dažnai matoma scenoje su Lietuvos populiariosios muzikos atlikėjais, tokiais kaip Jessica Shy, Monika Liu, Vidas Bareikis, Monique, Monika Marija ir kiti.

2008 m. A. Baliunytė-Dailidienė tapo pirmąja Lietuvos arfininke, įrašiusia savo solinį albumą (Japonijos įrašų kompanijos „King International Inc.“ kvietimu). 2011 m. ji pelnė Lietuvos Respublikos Prezidentės Dalios Grybauskaitės padėką už pasiekimus ir Lietuvos vardo garsinimą. Vienas ryškiausių arfininkės laimėjimų – 8-oji vieta viename svarbiausių arfos konkursų „International USA Harp Competition“ Blumingtone, Indianoje, 2016 metais.

Šiuo metu A. Baliunytė-Dailidienė dirba Lietuvos nacionalinio operos ir baleto teatro

orkestre (yra arfų grupės koncertmeisterė), taip pat Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje ir Nacionalinėje M. K. Čiurlionio menų mokykloje.

ROBERTAS ŠERVENIKAS yra Kauno valstybinio choro meno vadovas ir vyr. dirigentas (nuo 2021 m.), Lietuvos nacionalinio simfoninio orkestro antrasis dirigentas, šiam kolektyvui pradėjo diriguoti 1993 metais. 1997 m. Mstislavas Rostropovičius jį pakvietė asistentu į Eviano festivalį statant S. Prokofjevo baletą „Romeo ir Džuljeta“. R. Šervenikas yra dirigavęs Izraelio „Cameratai“, Slovėnijos nacionalinės operos, Karališkosios filharmonijos (Jungtinė Karalystė) ir kitiems svarbiems simfoniniams orkestrams. Su įvairiais kolektyvais maestro koncertavo beveik visose Europos šalyse, Japonijoje, Pietų Korėjoje, Kinijoje, Tailande, Pietų Afrikos Respublikoje, Brazilijoje, Izraelyje, Meksikoje, bendradarbiavo su žymiais pasaulio solistais.

Svarbią vietą R. Šerveniko veikloje užima operos ir baletų žanras. 2008–2018 m. jis buvo Lietuvos nacionalinio operos ir baletų teatro muzikos vadovas, parengė nemažai operų ir baletų. Nuo 2008 m. jis kviečiamas diriguoti Bavarijos valstybiniame operos teatre Miunchene.

R. Šervenikas ypač vertinamas už įvairialypę kūrybinę raišką – naujus lietuvių kompozitorių simfoninius kūrinius bei įtaigias ir brandžias šiuolaikinės ir klasikinės muzikos interpretacijas. Maestro nuolatos kviečiamas diriguoti aktualiosios muzikos festivalio „Gaida“ koncertuose, jo vadovaujama LNOBT trupė parengė įsimintiną O. Narbutaitės operos „Kornetas“ pastatymą, su Nacionalinės filharmonijos ir LNOBT pajėgomis dirigentas atliko ne vieną O. Narbutaitės, A. Martinaičio, V. Bartulio ir kitų autorių stambios formos opusą.

Intensyvi kūrybinė R. Šerveniko veikla 2005 m. buvo įvertinta aukščiausiu Lietuvos apdovanojimu – Nacionaline kultūros ir meno premija. 2016 m. maestro pelnė Kultūros ministerijos garbės ženklą „Nešk savo šviesą ir tikėk“, o 2025 m. Vasario 16-ąją apdovanotas ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Riterio kryžiumi.

LIETUVOS KAMERINIS ORKESTRAS (LKO, prof. Sauliaus Sondeckio įkurtas 1960 m.) yra vienas iškiliausių ir labiausiai pasaulyje įvertintų mūsų šalies muzikinių kolektyvų. Šiandien jo gastrolių keliai driekiasi aplink visą pasaulį – užfiksuotos beveik visos Europos šalys, Šiaurės ir Pietų Amerika, Pietų Afrikos Respublika, Australija, Japonija, Taivanas, Kinija, Libanas;

tokios scenos kaip Berlyno filharmonijos ir Vienos „Musikverein“, Londono „Royal Festival Hall“ ir Romos „Santa Cecilia“, Amsterdamo „Concertgebouw“ ir Paryžiaus „Salle Pleyel“, Leipcigo „Gewandhaus“ ir daugelis kitų. LKO bendradarbiavo su daugeliu iškilių pasaulio menininkų. Nuo 2008 m. orkestro meno vadovu ir dirigentu yra žymus smuikininkas virtuozas Sergejus Krylovas.

Orkestro koncertų programose šalia baroko ir klasicizmo šedevrų svarbią vietą užima šiuolaikinės muzikos interpretacijos. LKO itin dėmesingas lietuvių kompozitorių kūrybai, dažnai atlieka tiek mūsų klasikų, tiek šių dienų kūrėjų opusus.

LKO įrašė per 100 įvairiausio repertuaro vinilinių ar kompaktinių plokštelių, tarp kitų, lietuvių kolektyvo ir S. Krylovo įrašą, A. Vivaldi „Metų laikus“, išleido pasaulyje garsi klasikinės muzikos leidėja „Deutsche Grammophon“. Po aštuonerių metų pertraukos, 2024-aisiais, išleista dar viena LKO, S. Krylovo ir E. Bosso kompaktinė plokštelė, kurioje įrašyti J. S. Bacho kūriniai.

Visus tris šio koncerto programos autorius sieja XVIII a. pab. – XIX a. pr. Viena, kurioje jie gyveno.

Italų kompozitorius, kapelmeisteris, pedagogas **Antonio Salieri** kilęs iš Veronos, mokėsi Venecijoje, o būdamas 16 metų atvyko į Vieną ir tapo operos reformatoriaus Christopho Willibaldo Glucko (1714–1787) mokiniu, sekėju ir globotiniu. Įdomu, kad Salieri opera „Danaidės“ (1785) pirmiausia pastatyta Paryžiuje Glucko vardu, o kai kūrinys sulaukė pasisėkimo, buvo atskleistas tikrasis autorius. XVIII a. antroje pusėje Salieri buvo įtakingiausias Vienos muzikas. Nuo 1776 m. jis tapo imperatoriaus dvaro kapelmeisteriu ir kompozitoriumi (tas pareigas ėjo daugiau kaip 40 metų) bei Itališkosios operos dirigentu, o vėliau ir vadovu. Pasak legendos, Salieri buvęs Mozarto priešininkas ir pavydėjęs genijui šlovės, tačiau Mozarto gyvenimo ir kūrybos tyrinėtojai tai griežtai neigia: Salieri ir taip šlovės nestokojo.

Salieri sukūrė 39 operas, taip pat oratorijų, kantatų, mišių, simfonijų. Elegantiška, gracingų, veržlių melodijų kupina **Simfonija D-dur, „La Veneziana“**, sukurta 1778–1779 m. iš dviejų jo operų – „Pavyduolių mokykla“ („La scuola de'gelosi“) ir „Netikėtas išvykimas“ („La partenza inaspettata“) – uvertiūrų muzikinės medžiagos.

Koncertą fleitai, arfai ir orkestrui C-dur Wolfgangas Amadeus Mozartas sukūrė 1778 m. viešėdamas Paryžiuje. Gastrolės nebuvo sėkmingos: jo muzika neįtiko paryžiečių skoniui, diduomenė buvo šalta ir jįžūli, užsakymų buvo nedaug (išskyrus „Paryžiaus“ simfoniją Nr. 31 D-dur, kurioje Mozartas pirmą kartą panaudojo didelę simfoninio orkestro sudėtį); pagaliau įvyko didžiausia tragedija: skurdžiame, perpučiamame kambarėlyje sunkiai susirgo ir mirė jį kelionėje lydėjusi motina Anna Maria.

Koncertą fleitai, arfai ir orkestrui užsakė hercogas Adrienas-Louisas de Bonnières ir jo draugas, Prūsijos karalius Frydrichas II Didysis: jie abu buvo aistringi fleitistai, o hercogo dukra (beje, Mozarto mokinė) grojo arfa. Tarp daugybės Mozarto kūrinių – tai vienintelis jo opusas arfai solo. Beje, tais laikais arfos ir fleitos duetas buvo išties neįprastas. Sakoma, kad po šio kūrinio toks duetas labai išpopuliarėjo. Genialusis kūrėjas pasistengė, kad koncerto solistai įrodytų, ką sugeba: partijos kaip reta sudėtingos. Pasigendama šiam žanrui įprastų kadencijų, tačiau muzikologas ir leidėjas, Mozarto kūrybos tyrinėtojas Alfredas Einšteinas tvirtina, kad kompozitoriaus sukurtosios dingo. Dažniausiai atlikėjai groja kitų autorių parašytas kadencijas.

Simfoniją Nr. 4 B-dur, op. 60, Beethovenas rašė 1806 m. vasarą savo bičiulių grafų Brunsvikų dvare Vengrijoje. Kompozitorius įsimylėjęs, ateitis, regis, šypsosi jam. Dramatiškų išgyvenimų ir nevilties metas, kurį atspindi „Heiligenštato testamentas“, grimzta į užmarštį, net ir progresuojantis kurtumas nebaugina. Jis myli grafo seserį Josephine Brunsvik ir yra jos mylimas, jie kasdien matosi. Pagaliau įvyksta ir sužadėtuvių. Spėjama, kad Josephine ir buvo ta Nemirtinga mylimoji (*Unsterbliche Geliebte*), kuriai skirtas nuoširdus prisipažinimas, švelniausias ir intymiausias meilės laiškas, rastas po kūrėjo mirties tarp jo daiktų – matyt, liko neišsiųstas. Deja, sužadėtuvių nutrūko, kaip ir visos lig tol buvusios (viena priešasčių – sunkus Beethoveno charakteris ir su liga susijusi mizantropija). Vis dėlto anuomet patirtos laimės, džiaugsmo ir šviesių vilčių atbalsiai girdimi kaip tik tada rašytoje simfonijoje.

Šį Beethoveno kūrinį Robertas Schumannas palygino su graščia Helados mergaite, stovinčia tarp dviejų šiaurės milžinių – Trečiosios ir Penktosios simfonijų. Ypatinga yra antroji simfonijos dalis, kurioje skamba reto grožio smuikų tema (gal tai Nemirtingos mylimosios portretas), ji kupina nuoširdaus jausmo ir taurios rimties. Po jos klarnetas groja kitą, dar romantiškesnę temą. Antrąją simfonijos dalimi

susižavėjęs prancūzų kompozitorius Hectoras Berliozas tvirtino, jog tai sukurti galėjo nebent arkangelas Mykolas, o ne paprastas mirtingasis. Po trečios dalies, tipiško beethoveniško skerco, skamba džiaugsmingas finalas, jo šešioliktinių judėjimas primena *perpetuum mobile*.

Pirmą kartą atlikta 1807 m. Vienoje, kunigaikščio Franzo Josepho von Lobkowitzo rūmuose, Ketvirtoji simfonija buvo amžininkų labai vertinama, dažnai atliekama ir vadinama romantiškiausia Beethoveno simfonija.

Redaktorė *Justa Adomonytė-Šlekaitienė*,
kalbos redaktorė *Rita Markulienė*

Informuojame, kad organizatorius filmuoja ir fotografuoja renginį archyavavimo ir transliavimo tikslu.

Kviečiame į kitą koncertą Filharmonijoje!

Kovo 7 d., šeštadienį, 19 val.

Filharmonijos Didžiojoje salėje

Profesorės Astos Krikščiūnaitės ir Lietuvos muzikos ir teatro akademijos studentų bei alumnų koncertas

LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS ORKESTRAS
(meno vadovas ir vyr. dirigentas Modestas Pitrenas)

Solistai:

ASTA KRIKŠČIŪNAITĖ (sopranas)

VIKTORIJA MIŠKŪNAITĖ (sopranas)

KATAŽINA DUDAREVA (sopranas)

SALOMĖJA PETRONYTĖ (sopranas)

VITA MERKELYTĖ (sopranas)

AISTĖ BENKAUSKAITĖ (mecosopranas)

LAURYNAS VILIUŠIS (tenoras)

LAURYNAS AKSAMITAS (tenoras)

KLAUDIJUS ZAJANČKAUSKAS (baritonas)

PAVELAS MORGUNOVAS (baritonas)

GRANTAS ŠILEIKIS (baritonas)

Dirigentas MARTYNAS STAŠKUS

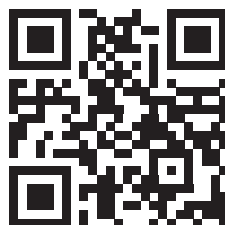
Programoje – Wolfgang Amadeus Mozart, Felix

Mendelssohn, Giacomo Puccini, Gaetano Donizetti,

Gioachino Rossini, Michael William Balfe, Kurt Weill,

Vidmantas Bartulis

Skaitmeninė Filharmonija –
daugiau kaip 170 aukščiausios kokybės koncertų
visur ir visada:

nationalphilharmonic.tv